

Книгата на Даниил — сто тридесет и първа

Разкриване на пророческия гоблен: свързване на нишките от Откровение с настоящите реалности

Jeff Pippenger

2024-03-12

В предишни статии установихме, че милеритите са разпознали, че изпълняват притчата за десетте девици, втора глава на Авакум и дванадесета глава на Езекиил, стихове двадесет и първи до двадесет и осми. Стиховете в Езекиил посочват, че когато тези три пророчески пасажа се изпълнят съвършено в последните дни, „изпълнението на всяко видение“ ще се осъществи. Сестра Уайт също разглежда това явление.

„В Откровението се срещат и завършват всички книги на Библията. Тук е допълнението на книгата на Даниил. Едната е пророчество; другата — откровение. Книгата, която бе запечатана, не е Откровението, а онази част от пророчеството на Даниил, която се отнася до последните дни. Ангелът заповяда: „А ти, Даниеле, затвори думите и запечатай книгата до времето на края.“ Даниил 12:4.“ Деяния на апостолите, 585.

Притчата за десетте девици се повтаря до най-малката буква във времето на запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди, което започна на 11 септември 2001 година и завършва, когато вратата се затвори пред неразумните девици при скоро настъпващия неделен закон. В този исторически период действието на всяко видение е представено в „всички книги на Библията се срещат и завършват“.

В предишната статия изграждахме основа на разбиране, за да изложим външната линия на историята, представена в четиридесети стих на Даниил единадесета глава, който представя политическата история на републиканския рог на земния звяр. Тази история върви успоредно с религиозната история на истинския протестантски рог на земния звяр. Идентифицирахме няколко пророчески линии, които се отнасят до републиканския рог на земния звяр, и поставяме тези линии върху пророческата история, започнала при времето на края през 1989 година.

Пророческият период на земния звяр, който започна през 1776 г. и завърши във времето на края през 1798 г., е линията, която възнамеряваме да използваме в опит да съберем заедно всички линии, които сега оказват своето въздействие. Периодът от 1776 до 1798 г. носи белега на Алфа и Омега, защото започва и завършва със законодателно действие, което е говоренето на една нация.

„Говоренето на нацията е действието на нейните законодателни и съдебни власти.“
Великата борба, 443.

Основна характеристика на земния звяр е неговото говорене. Конституцията на Съединените щати беше божествен документ, който отвори вратите за религиозна и

политическа свобода и, като стори това, погълна „потопа“ на преследването, провеждано в продължение на векове от царете на Европа и Католическата църква.

И змията изпусна из устата си след жената вода като река, за да я повлече реката. Но земята помогна на жената; и земята отвори устата си и погълна реката, която змейът бе изпуснал из устата си. Откровение 12:15, 16.

В края на управлението на земния звяр като шестото царство в библейското пророчество той отново ще заговори, но тогава ще говори като змей, като наложи неделния закон.

И видях друг звяр, който излизаше от земята; и имаше два рога, подобни на агнешки, а говореше като змей. Откровение 13:11.

Земният звяр започна като шестото царство през 1798 година, когато папството беше лишено от своята сила.

„И когато папството, лишено от силата си, бе принудено да престане с гонението, Йоан видя да се издига нова сила, която да повтори гласа на змея и да продължи същото жестоко и богохулно дело. Тази сила, последната, която ще води война против църквата и Божия закон, бе символизирана чрез звяр с агнешки рога.“ Signs of the Times, November 1, 1899.

През 1798 г., когато папството получи смъртоносната си рана, Съединените щати проговориха и, както винаги е при Алфа и Омега, говоренето в началото предобрази говоренето в края. Законите за чужденците и подстрекателството бяха прогласени в закон през 1798 г., предобразявайки законите, които се въвеждат накрая, насочени към незаконната имиграция и медиите.

Периодът, който разглеждаме от 1776 до 1798 г., носи белега на Алфа и Омега, защото обозначава „говоренето“ на Декларацията за независимост в началото, което е прообраз на Законите за чужденците и подстрекателството от 1798 г. В средата на този период се намира Конституцията на Съединените щати. Периодът предоставя пророческо представяне на царуването на звяра от земята, защото започва да говори като агне, но периодът завършва със законодателство, представляващо дракон. Но, както често се случва, началото и краят на едно нещо се съгласуват чрез противоположности. Първата пътна марка на периода е представена в последната пътна марка, а средната пътна марка беше Конституцията на Съединените щати, която беше ратифицирана от ТРИНАДЕСЕТ щата. Еврейската дума за „истина“ е образувана от първата буква, последвана от тринадесетата буква, последвана от последната буква на еврейската азбука.

Периодът, който сега разглеждаме, носи подписа на Първия и Последния, Който е Истината. Този период представлява период, който води до началото на царуването на земния звяр като шестото царство на библейското пророчество и следователно представлява период, който води до края на царуването на земния звяр като шестото царство на библейското пророчество. Този период започна във времето на края през 1989 година. Периодът от 1776 до 1798 година трябва да бъде положен върху периода от 1989 година до скорошното

идване на неделния закон, когато земният звяр проговори като змей, както е представено от Alien and Sedition Acts.

Струва си да внесем в нашето изследване още една пророческа истина. Тази истина е елемент от „времето на края“ като символ, който често бива пренебрегван. Лаодикийският адвентизъм може и да знае, че 1798 година е била „времето на края“, но неговото разбиране обикновено приключва дотам, защото той няма никаква представа, че всяка реформаторска линия е успоредна на другите реформаторски линии. Всяка реформаторска линия започва с „времето на края“.

Мойсей беше предобраз на Христос, и самият Мойсей заяви този факт пряко, а Петър го потвърди в книгата Деяния на апостолите.

Господ, твоят Бог, ще ти въздигне Пророк измежду тебе, измежду братята ти, подобен на мене; Него да слушате. Второзаконие 18:15.

Исус трябваше да бъде „подобен на“ Мойсей.

И сега, братя, зная, че вие сторихте това от неведение, както и вашите началници. Но онова, което Бог отнапред възвести чрез устата на всичките Си пророци — че Христос трябва да пострада — така и изпълни. И тъй, покайте се и се обърнете, за да се заличат греховете ви, та да дойдат времена на отдых от лицето на Господа; и Той да ви изпрати Исус Христос, Който ви бе по-напред проповядван, Когото небето трябва да приеме до времената на възстановяването на всичко, за което Бог е говорил чрез устата на всичките Си свети пророци от началото на света. Защото Мойсей наистина каза на бащите: „Господ, вашият Бог, ще ви въздигне измежду братята ви Пророк като мене; Него ще слушате във всичко, що ви говори. И ще стане така, че всяка душа, която не послуша онзи Пророк, ще бъде изтребена отсрещ народ.“ Да, и всички пророци — от Самуил и следващите след него, всички, които са говорили — също предизвестиха за тези дни. Деяния 3:17–24.

Времето на края в историята на Мойсей беше неговото раждане и то предобразяваше раждането на Христос. При раждането и на Христос, и на Мойсей имаше увеличение на познанието, което щеше да изпита онова поколение. Познанието и за двете раждания доведе и драконовата сила на Египет, и тази на Рим до опит да убият обещаните в пророчеството. Пастирите по хълмовете, мъдреците от изток представляват онези, които разбраха увеличението на познанието във времето на края.

Това, което обикновено се пропуска, е, че във времето на края има две бележки. Не само Мойсей се роди, но три години по-рано се роди брат му Аарон. Шест месеца преди да се роди Христос, се роди и Неговият братовчед Йоан. 1798 г. е най-общопризнатата отправна точка на „времето на края“, и през 1798 г. звярът (политическият апарат), върху който блудницата бе яздила през Тъмните векове, беше убит, а година по-късно умря и „жената“, която бе яздила този звяр.

През 1989 година имаше двама президенти. Рейгън управляваше до встъпването в длъжност през 1989 година, а след това Буш-старши започна своето управление. Краят на хилядата двеста и шестдесетте години беше предобразен чрез седемдесетте години на пленничеството във Вавилон, и когато генерал Кир, племенникът на Дарий, умъртви Валтасар в нощта на пира, Дарий беше действителният цар. Дарий и Кир представят двата ориентировъчни белега на онова време на края.

Пророческата връзка между Моисей и Аарон, Йоан и Исус, Дарий и Кир, папството и папата, и Рейгън и Буш — всички те са източници на пророческа светлина, когато се изучават с правилната методология. Това, което бихме посочили тук, е, че Йоан, братовчедът на Исус, беше гласът в пустинята, който беше предобразен от Аарон, братът на Моисей, който отиде в пустинята, за да посрещне Моисей, за да бъде негов глас.

В тридесетгодишния период, предшестваш помазанието на Христос, и в тридесетте години, предшестваш антихриста, има белег по пътя, който посочва един „глас“. За Христос това беше гласът на Йоан, викащ в пустинята. През 533 г. Юстиниан издаде указ, който определи антихриста като изправител на еретици и глава на църквата. Указът на Юстиниан беше „гласът“, който подготви за неделния закон — „указа“ на Орлеанския събор през 538 г.

Армията на генерал Кир беше гласът, който известяваше, че завладяването на Вавилон от Дарий е било неизбежно.

„Появата на войската на Кир пред стените на Вавилон беше за юдеите знак, че тяхното избавление от плена наближава. Повече от едно столетие преди раждането на Кир, Вдъхновението беше споменало името му и беше направило да бъде записано действителното дело, което той щеше да извърши, като превземе града Вавилон неочаквано и пригответи пътя за освобождението на пленническите чедя. Чрез Исая беше изговорено словото:“

„Така казва Господ на Своя помазаник, на Кир, когото държа за дясната ръка, за да покори народи пред него; ... за да отворя пред него двукрилите порти, и портите няма да се затворят; Аз ще вървя пред тебе и ще направя кривите места прави; ще строша медните врати и ще разрежа железните лостове; и ще ти дам съкровищата на тъмнината и скритите богатства на тайни места, за да познаеш, че Аз, Господ, Който те призовавам по име, съм Бог Израилев.“ Исая 45:1–3. Пророци и царе, 551.

Когато се признае, че именно чрез двама свидетели или чрез два ориентировъчни белега се установява едно пророческо „време на края“, тогава може също да се признае, че един от двата белега представлява идентификация, оповестяване или предупреждение за приближаващата се история. Аарон, Йоан, Кир и Юстиниан представляват белег, който предшества времето на края. Времето на края през 1798 година е краят на периода, представен от 1776 до 1798 година. Белегът в средата на тази история е гласът, който вика в пустинята за приближаващата се история. Тази история започна с публикация, отхвърляща диктаторското управление както на цар, така и на папа, и завърши с публикация, представяща характера на един диктатор. Публикацията в средата представляваше

„предупреждението“ за предстоящата история, а предупреждението беше, че Конституцията на Съединените щати ще бъде отменена в края на тази история.

Тази линия на историята започна да се повтаря през 1989 г. и завършва при неделния закон, когато предупреждението от пустинята, дадено двеста години по-рано през 1789 г., бъде отхвърлено. 1989 г. беше времето на края в края на четиридесети стих и съответства на времето на края през 1798 г. 1989 г. съответства на 1776 г., а неделният закон представлява 1798 г. В средата на историята, в която се изпълнява действието на всяко видение, историята, започнала на 11 септември 2001 г. и продължаваша до предупреждението от 1789 г., се изпълнява и Конституцията е отменена. Трябва да има белег по пътя в средата, защото Бог никога не се променя. Този белег по пътя би представлявал предупреждение за пророческата история, която започва при скоро настъпващия неделен закон.

1989 година бележи времето на края във стих четиридесети, което води към неделния закон в стих четиридесет и първи. Предупредителната вест, която дойде след времето на края, но преди неделния закон, беше 11 септември 2001 година. Тя предупреждава, че при завършека на този исторически период третото „Горко“, което дойде на 11 септември 2001 година и незабавно бе възпряно, ще удари отново като неочаквана изненада и хиляди градове ще бъдат унищожени. Когато това разрушение настъпи, Сатана ще започне своето чудно дело, а това дело започва с скоро идващия неделен закон.

„О, да имаше Божият народ усещане за надвисналото разрушение на хиляди градове, които сега са почти предадени на идолопоклонство! Но мнозина от онези, които би трябвало да прогласяват истината, обвиняват и осъждат своите братя. Когато обръщащата сила на Бога слезе върху умовете, ще настъпи решителна промяна. Хората няма да имат склонност да критикуват и да рушат. Те няма да застават в положение, което възпира светлината да сияе към света. Тяхната критика, техните обвинения ще престанат. Силите на врага се строят за битка. Пред нас стоят сурови борби. Сплотете се, мои братя и сестри, сплотете се. Свържете се с Христос. „Не казвайте: Съюз — за всичко, което този народ нарича съюз; и не се бойте от онова, от което се бои той, нито се ужасявайте. Господа Саваота — Него осветете; Той да бъде вашият страх и Той да бъде вашият ужас. И Той ще бъде светилище; но и камък за препъване и канара за съблазън и на двата Израилеви дома, примка и клопка за жителите на Ерусалим. И мнозина от тях ще се препънат, ще паднат и ще се строшат, ще бъдат уловени в примка и хванати.“

„Светът е театър. Актьорите, неговите обитатели, се приготвят да изиграят своята роля в последната велика драма. Бога са изгубили от поглед. Сред големите маси на човечеството няма единство, освен когато хората се съюзяват, за да осъществят своите себични цели. Бог наблюдава. Неговите намерения по отношение на Неговите непокорни поданици ще се изпълнят. Светът не е предаден в ръцете на хората, макар че Бог допуска силите на смут и безредие да властват за известно време. Една сила отдолу действа, за да доведе последните велики сцени в драмата — Сатана, явяващ се като Христос и действащ с всяка измамливост на неправдата сред онези, които се свързват помежду си в тайни общества. Онези, които се поддават на страстта към сдружаване,

осъществяват плановите на врага. Причината ще бъде последвана от следствието.“

„Престъплението е почти достигнало своя предел. Объркване изпълва света и велик ужас скоро ще дойде върху човешките същества. Краят е съвсем близо. Ние, които познаваме истината, трябва да се приготвяме за онова, което скоро ще връхлети света като поразяваща изненада.“ Review and Herald, September 10, 1903.

Предупреждението, което беше предобразено чрез въвеждането на Конституцията през 1789 г., е предупреждението на третия ангел, което се завърща при втория Кадис, когато започва запечатването на сто четиридесет и четирите хиляди. Това предупреждение е предупреждението на първия глас от Откровение, глава осемнадесета, и в онова време не само че паднаха големите сгради на Ню Йорк, но и самата същност на Конституцията беше променена. Конституцията беше написана и основана върху английското право, чиято основна философия може просто да се определи така: „човек е невинен, докато не бъде доказано, че е виновен“. Конституцията беше написана с цел да отхвърли онова, което е известно като римско право, чиято основна философия може просто да се определи така: „човек е виновен, докато не бъде доказано, че е невинен“.

Предупреждението от пустинята през 1789 г., представено от Конституцията, представлява предупреждението от 11 септември 2001 г.; и не само че горящите сгради белязаха тази история с буквално изпълнение, но и приемането на Патриотичния акт също представляваше това предупреждение.

Патриотичният акт (Uniting and Strengthening America by Providing Appropriate Tools Required to Intercept and Obstruct Terrorism Act of 2001) беше внесен в Конгреса на Съединените щати малко след терористичните нападения от 11 септември 2001 г. Законопроектът беше внесен в Камарата на представителите на 23 октомври 2001 г., а в Сената — на 24 октомври 2001 г. Той беше подписан и превърнат в закон от президента Джордж У. Буш на 26 октомври 2001 г. Патриотичният акт имаше за цел да засили способността на правителството да разследва и предотвратява актове на тероризъм и да разшири правомощията за наблюдение и правоприлагане, и отхвърли основния и фундаментален принцип на английското право, който постановява, че човек е невинен, докато вината му не бъде доказана. Той и до днес се използва от елита в рамките на правителството, за да заобикаля надлежния съдебен процес, неприкосновеността на личния живот и справедливите съдебни процеси.

Ще продължим това изследване в следващата си статия.

„Какво е нашето състояние в това страшно и тържествено време? Уви, колко гордост преобладава в църквата, какво лицемерие, каква измама, каква любов към облеклото, лекомислието и забавленията, какво желание за надмощие! Всички тези грехове са помрачили ума, така че вечните неща не са били разпознати. Няма ли да изследваме Писанието, за да узнаем къде се намираме в историята на този свят? Няма ли да станем разумни по отношение на делото, което се извършва за нас в това време, и на положението, което ние като грешници трябва да заемем, докато това дело на

умилостивение продължава? Ако имаме каквато и да е грижа за спасението на душите си, трябва да извършим решителна промяна. Трябва да търсим Господа с истинско покаяние; трябва с дълбоко съкрушение на душата да изповядаме греховете си, за да бъдат заличени.

„Не бива повече да оставаме на омагьосаната земя. Ние бързо се приближаваме към края на нашето благодатно време. Нека всяка душа се запита: Как стоя пред Бога? Не знаем колко скоро имената ни могат да бъдат взети на устните на Христос и случаите ни окончателно решени. Какви, о, какви ще бъдат тези решения! Ще бъдем ли причислени към праведните, или ще бъдем причислени към нечестивите?“

„Нека църквата се надигне и се покае пред Бога за своите отстъпления. Нека стражите се пробудят и дадат тръбата да издаде ясен звук. Това е определено предупреждение, което трябва да прогласим. Бог заповядва на Своите служители: „Викай с пълен глас, не се въздържай, издигни гласа си като тръба и покажи на людетe Ми престъпленията им, и на Якововия дом греховете му.“ Вниманието на народа трябва да бъде спечелено; ако това не може да се постигне, всяко усилие е безполезно; дори ако ангел от небето слезе и им говори, думите му не биха донесли повече полза, отколкото ако говореше в студеното ухо на смъртта. Църквата трябва да се събуди за действие. Божият Дух никога не може да дойде, докато тя не приготви пътя. Трябва да има усърдно изследване на сърцето. Трябва да има съединена, постоянстваща молитва и чрез вяра — присвояване на Божиите обещания. Трябва да има не обличане на тялото във вретинище, както в древни времена, а дълбоко смирение на душата. Нямаме ни най-малка причина за самодоволство и самоиздигане. Трябва да се смирим под мощната ръка на Бога. Той ще се яви, за да утеши и благослови истинските търсачи.“

„Делото е пред нас; ще се заемем ли с него? Трябва да работим бързо, трябва неотклонно да вървим напред. Трябва да се приготвяме за великия ден на Господа. Нямаме време за губене, нямаме време да се занимаваме със себични цели. Светът трябва да бъде предупреден. Какво вършим ние като отделни личности, за да представим светлината пред другите? Бог е възложил на всеки човек неговото дело; всеки има своята роля, и не можем да пренебрегнем това дело, освен с опасност за душите си.

„О, мои братя, ще наскърбите ли Светия Дух и ще Го накарате ли да се оттегли? Ще изключите ли благословения Спасител, понеже не сте подготвени за Неговото присъствие? Ще оставите ли души да погинат без познанието на истината, понеже обичате удобството си твърде много, за да понесете бремето, което Исус понесе за вас? Нека се събудим от сън. „Бъдете трезви, бъдете бдителни; защото вашият противник, дяволът, като рикаещ лъв, обикаля, търсейки кого да погълне.“ Review and Herald, 22 март 1887 г.